

Dosarul nr. 2ra-1627/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (C. Vârlan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Borovicova Zinaida,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Zinaidei Borovicova, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Borovicova Zinaida, a fost casată hotărârea din 02 august 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani și a fost pronunțată în această parte o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii

c o n s t a ț ă :

La 16 august 2016 SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Zinaidei Borovicova, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza contractului nr. 6020 din 02 octombrie 2006 de livrare a energiei termice (căldură și apă caldă) încheiat cu ÎMGFL-20, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate. Din cauza neonorării obligațiilor de plată a ÎMGFL-20, la ziua de 07 iulie 2016 s-a format o datorie în sumă totală de 27 627 648,76 de lei.

Conform informației din Registrul bunurilor imobile nr. 0100413159 pârâta Borovicova Zinaida este proprietara apartamentului nr. xxxxx. În baza contului personal deschis la ÎMGFL-20 pe numele Zinaidei Borovicova, aceasta a acceptat prestarea și a beneficiat de servicii în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Pârâta nu a achitat serviciile prestate și datoria formată pe perioada decembrie 2007 - aprilie 2016 constituia suma de 6 601,45 de lei pentru energia termică (căldură și apă caldă) furnizată, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Reclamantul a solicitat încasarea de la Borovicova Zinaida a datoriei în sumă de 6601,45 de lei pentru serviciile comunale și compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

Prin hotărârea din 02 august 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Borovicova Zinaida în beneficiul ÎMGFL -20 a sumei de 1287,74 de lei cu titlu de datorie la plata serviciilor de furnizare a energiei termice (apă caldă) pentru perioada de până la 30 aprilie 2016 și a cheltuielilor de judecată în sumă de 270 de lei.

În motivarea soluției, prima instanță a indicat că deoarece la 02 octombrie 2006 între SA „Termoelectrica”, în procedura planului și ÎMGFL-20 a fost încheiat contractul de livrare – utilizare a energiei termice (apă caldă), s-a ajuns la concluzia de a încasa de la Borovicova Zinaida în beneficiul ÎMGFL-20 datoria acumulată pentru perioada de până la 30 aprilie 2016 în sumă de 1287,47 de lei, cât și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii.

Totodată, instanța a decis admiterea parțială a acțiunii, deoarece până la pronunțarea hotărârii Borovicova Zinaida a achitat o parte din datorie și anume pentru încălzire, în sumă de 5299,50 de lei, fapt confirmat prin dispoziția de plată anexată la dosar.

La 14 august 2017 Borovicova Zinaida a declarat apel împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Borovicova Zinaida, a fost casată parțial hotărârea din 02 august 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani privind încasarea datoriei și în această parte a fost pronunțată o hotărâre nouă prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată și s-a încasat de la Borovicova Zinaida în beneficiul SA „Termoelectrica” datoria pentru consumul energiei termice (apă caldă) pentru perioada august 2013 – decembrie 2014, în sumă totală de 1009,44 de lei; a fost respinsă cerința privind încasarea datoriei pentru consumul energiei termice (apă caldă) în sumă de 278,30 de lei ca fiind tardivă. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

În susținerea concluziilor sale instanța de apel a menționat că deoarece pârâta nu are contract de prestare a serviciilor semnat individual cu furnizorul de servicii, nu a contestat actele administrative în temeiul cărora a pretins surplusul de energie caldă furnizată, nu a prezentat actul/procesul-verbal de debranșare a locuinței sale de la apa caldă la o dată mai devreme decât luna decembrie 2014, Colegiul instanței de apel a conchis că instanța de fond corect a decis admiterea acțiunii în parte.

Cu toate acestea, instanța de apel a stabilit că prima instanță greșit a încasat suma de 1287,47 de lei, deoarece urma a dispune încasarea datoriilor din perioada august 2013 – decembrie 2014, datorie ce constituie suma de 1009,44 de lei. Datoriile existente de până în luna august 2013 nu urmau a fi încasate de instanța de fond, acestea fiind prescrise. Or, SA „Termoelectrica” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, înaintând acțiune oblică în interesul ÎMGFL-20 către Borovicova Zinaida, la data 16 august 2016. Apelanta a invocat expirarea termenului de prescripție, iar reclamantul nu a prezentat dovadă că acest termen a

fost suspendat sau întrerupt, în temeiul survenirii situațiilor indicate la art. 274 și 277 Cod civil.

La 23 iunie 2018 Borovicova Zinaida a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material. De asemenea, s-a invocat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele cauzei.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău la data de 27 aprilie 2018 a expediat în adresa recurentei copia deciziei integrale. Astfel, recursul declarat la data de 23 iunie 2018 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Borovicova Zinaida în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Borovicova Zinaida nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Borovicova Zinaida.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Borovicova Zinaida se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru